

Yttrande från Regionkommittén "Sammanhållningspolitiken och städerna: städernas och storstadsområdenas bidrag till tillväxten och sysselsättningen i regionerna"

(2006/C 206/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE med beaktande av

skrivelsen från kommissionen till ordförande Peter Straub av den 25 januari 2006 med begäran om att ReK utarbetar ett yttrande om "Sammanhållningspolitiken och städerna: städernas och storstadsområdenas bidrag till tillväxten och sysselsättningen i regionerna",

ordförandens beslut av den 10 november 2005 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

kommissionens arbetsdokument: "Cohesion Policy and cities: the contribution to growth and jobs in the regions" (sammanhållningspolitiken och städerna: bidraget till tillväxt och sysselsättning i regionerna),

sitt yttrande om Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (CdR 232/2004 fin) ⁽¹⁾ KOM(2004) 492 slutlig – 2004/0163 (AVC),

sitt yttrande om Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), KOM(2004) 495 slutlig – 2004/0167 (COD) (CdR 233/2004 fin) ⁽¹⁾,

sitt yttrande om Meddelande från kommissionen – En sammanhållningspolitik för att stödja tillväxt och sysselsättning: Gemenskapens strategiska riktlinjer för perioden 2007–2013, KOM(2005) 299 slutlig, (CdR 140/2005 fin),

slutsatserna från ministerrådets informella möte om hållbara samhällen, Bristol, den 6–7 december 2005,

Europaparlamentets betänkande om den urbana dimensionen och utvidgningen (2004/2258),

sitt utkast till yttrande (CdR 38/2006 rév. 1) som antogs den 23 februari 2006 av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik (föredragande: **Michael Häupl** (AT-PSE) (borgmästare i Wien).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 64:e plenarsession den 26–27 april 2006 (sammanträdet den 26 april).

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1 Regionkommittén vill inledningsvis påminna om att 78 % av EU:s befolkning lever i städer, storstadsregioner eller tätorter. Mer än 60 % av befolkningen lever i tätorter med mer än 50 000 invånare. I tätorterna koncentreras både stor potential och komplexa problem.

1.2 Regionkommittén vill mot denna bakgrund påminna om att kommissionen i sin tredje rapport om den ekonomiska och sociala sammanhållningen (ett nytt partnerskap för sammanhållning, konvergens, konkurrenskraft och samarbete) ⁽²⁾ förklarade sig ha för avsikt att allt mer lyfta fram stadsfrågorna genom att helt och hållet integrera dem i regionprogrammen.

1.3 Regionkommittén betonar vilken avgörande betydelse den urbana dimensionen har i all gemenskapspolitik, inte bara i EU:s sammanhållningspolitik: Först när städernas befolkningar konkret kan se och uppleva de positiva effekterna av denna, kommer EU att lyckas vinna (tillbaka) den grad av politisk acceptans som är absolut nödvändig för att vårt gemensamma projekt med framgång skall kunna utvecklas vidare.

1.4 Regionkommittén stöder Europaparlamentets initiativ i dess betänkande om tätortsdimensionen och utvidgningen, ⁽³⁾ nämligen att stärka den urbana dimensionen i all gemenskapspolitik och i medlemsstaternas politik. Kommittén instämmer också i de krav som framförs i detta betänkande.

⁽¹⁾ EUT C 231, 20.9.2005.

⁽²⁾ "Third report on economic and social cohesion: A new partnership for cohesion: convergence, competitiveness, cooperation", KOM (2004) 107 slutlig, 18.2.2004.

⁽³⁾ Europaparlamentets beslut om den urbana dimensionen och utvidgningen av den 13 oktober 2005, P6_TA-PROV(2005)0387, föredragande Jean Marie Beaupuy, ännu inte offentliggjort i EUT.

1.5 Regionkommittén betonar att städernas bidrag till genomförandet av Lissabonstrategin, som reviderades 2005, är avgörande. Tillväxt är dock inte något självändamål. Det är snarare ett medel för att öka sysselsättningen, den sociala sammanhållningen och den ekologiska hållbarheten. Genom att bidra till att den europeiska sociala modellen kan bibehållas tryggar den EU-medborgarnas livskvalitet. Sysselsättningen är den viktigaste frågan för EU-medborgarna. Den nya inriktningen på ekonomisk tillväxt och produktivitetssökningar innebär inte att de andra dimensionerna i Lissabonstrategin får förbises.

1.6 Regionkommittén vill uppmärksamma att städerna alltid fungerat som laboratorier för all slags utveckling: De flesta sociala och tekniska utvecklingstendenserna har utgått från städerna. Denna för städer typiska strukturomvandling innebär både möjligheter och risker, både för den enskilde och för samhället i stort. Städerna har lärt sig att hantera sådana strukturomvandlingar och att reagera på dem. De är också vana vid att rätta till marknadsmisslyckanden som delvis beror på sådana strukturomvandlingar. Just eftersom det på många områden krävs en anpassning av strukturerna till de nya utmaningarna för att Lissabonmålen skall kunna uppnås, har städerna en central roll att spela.

1.7 Regionkommittén vill därför kritiskt påpeka att en övervägande majoritet av städerna i EU på grund av top-down-strategin vid arbetet med att utforma och genomföra Lissabonstrategin inte involverades i samband med att medlemsstaterna utarbetade sina nationella reformprogram. I viss mån var städerna visserligen formellt involverade, dock inte i sak. En undersökning visar att städerna i allmänhet var mer involverade i de medlemsstater där det fanns ett särskilt stadsministerium (t.ex. Nederländerna) eller när det handlade om stadsregioner (Berlin, Hamburg, Wien m.m.). Att städerna inte görs delaktiga leder till att deras potential och deras stora kapacitet att skapa samverkans effekter mellan de offentliga och privata aktörerna och arbetsmarknadsparterna delvis förblir outnyttjad. En av ReK genomförd studie, "Genomförandet av Lissabonpartnerskapet för tillväxt och sysselsättning – Regionernas och städernas bidrag",⁽¹⁾ kommer i huvudsak fram till samma resultat. Enligt denna tycker endast 17 % av städerna och regionerna att de kunnat delta i utarbetandet av de nationella reformprogrammen i tillräckligt hög grad.

1.8 Regionkommittén konstaterar att städerna tendentiellt sett var mer involverade i arbetet med att utarbeta nationella strategiska referensramar enligt artiklarna 25 och 26 i utkastet till allmän strukturfondsförordning⁽²⁾. Det är fortfarande dock ingen självklarhet att den urbana dimensionen beaktas i de nationella strategiska referensramarna och de operativa program som dessa utmynnar i.

1.9 Regionkommittén vill kritiskt påpeka att den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken i hög grad tonas ned i utkastet till strategiska riktlinjer för sammanhållningspolitiken 2007–2013⁽³⁾. Denna brist framkom också i resultaten av remissarbetet i samband med de strategiska riktlinjerna om sammanhållningspolitiken 2007–2013: Vid upprepade tillfällen förespråkades att man borde lägga större vikt vid städernas avgörande roll för tillväxt och sysselsättning. Städernas livsviktiga roll borde också formellt erkännas i riktlinjerna. Utan tydliga, bindande EU-bestämmelser om att städerna måste involveras finns det risk för att den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken inte förstärks under 2007–2013 utan försvagas.

1.10 Regionkommittén ställer sig därför positiv till kommissionens initiativ i arbetsdokumentet "*Cohesion Policy and cities: the urban contribution to growth and jobs in the regions*"⁽⁴⁾ där den tar till sig denna kritik och trots allt föreslår en stärkning av den urbana dimensionen i den framtida sammanhållningspolitiken. I dokumentet visas på ett utmärkt sätt vilken central betydelse städerna har för Europas, medlemsstaternas och regionernas fortsatta utveckling. Att städerna kan göra en avgörande insats för tillväxt och sysselsättning, social sammanhållning och hållbar utveckling kommer tydligt till uttryck.

1.11 Regionkommittén värdesätter framför allt att kommissionen i dokumentet redogör för den urbana dimensionen i hela dess komplexitet. Denna helhetsansats är en viktig styrka i dokumentet och bör i vilket fall som helst bibehållas. Det enda sättet att beakta den komplexitet som konkreta exempel och uppgifter ger en bild av är ett tillvägagångssätt där alla politikområden integreras. Den urbana dimensionen låter sig inte begränsas till sammanhållningspolitiken utan bör beaktas explicit i all gemenskapspolitik.

1.12 Regionkommittén vill särskilt framhäva att städernas bidrag i dokumentet delas upp i 50 konkreta riktlinjer för åtgärder. Städerna kan nu använda dessa som riktlinjer när de utformar konkreta åtgärder i framtiden.

1.13 Regionkommittén ställer sig bakom det remissförfarande rörande arbetsdokumentet som kommissionen inlett och kommissionens avsikt att ta upp de viktigaste resultaten av denna process i den slutgiltiga versionen av de strategiska riktlinjerna för sammanhållningspolitiken och offentliggöra det omarbetade arbetsdokumentet i form av ett meddelande.

(1) "Genomförandet av Lissabonpartnerskapet för tillväxt och sysselsättning – Regionernas och städernas bidrag. Enkät om regionernas och städernas deltagande i utarbetandet av de nationella reformprogrammen inom ramen för Lissabonstrategin", DI CdR 45/2005.

(2) Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska fonden för landsbygdsutveckling, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM(2004) 492 av den 14 juli 2004).

(3) Meddelande från kommissionen: En sammanhållningspolitik för att stödja tillväxt och sysselsättning: Gemenskapens strategiska riktlinjer för perioden 2007–2013 (KOM(2005) 299 av den 5 juli 2005).

(4) Kommissionens arbetsdokument "*Cohesion Policy and cities: the urban contribution to growth and jobs in the regions*", av den 23 november 2005, kan laddas ned under http://europa.eu.int/comm/regional_policy/consultation/urban/index_en.htm

1.14 Regionkommittén medverkar till att ytterligare stärka den urbana dimensionen genom att tillsammans med kommissionen och Europaparlamentets utskott för regional utveckling anordna ett stadsforum den 26 april 2006.

1.15 Regionkommittén välkomnar att förslaget till rådets förordning om inrättande av en sammanhållningsfond möjliggör finansiering av ekologiska transporter i städerna med medel från denna fond.

2. Regionkommitténs förslag rörande kommissionens arbetsdokument "Cohesion Policy and cities: the urban contribution to growth and jobs in the regions"

2.1 Regionkommittén gratulerar kommissionen till en precis och detaljerad redogörelse i frågorna: hållbar stadsutveckling i den europeiska regionalpolitiken, städernas roll: varför städer är viktiga, attraktiva städer, innovationsstöd, företagsamhet och kunskapsbaserad ekonomi, fler och bättre arbetstillfällen, skillnader mellan städerna, styrning och finansiering av förnyelse i städerna.

2.2 Regionkommittén ser positivt på att man i åtgärdsriktlinjerna uppmanar medlemsstaterna att stödja städernas åtgärder.

2.3 Kommittén anser att en fjärde prioritering bör fastställas i gemenskapens strategiska riktlinjer, en prioritering med inriktning på städer och stadsområden i syfte att skapa lokalsamhällen präglade av trygghet, sammanhållning och hållbarhet (ekonomiskt, socialt, miljömässigt och kommersiellt), även i de mest eftersatta stadsområdena.

2.4 Regionkommittén pekar på hur olika städernas situation är, framför allt beroende på storlek, geografiskt läge, exempelvis i avlägsna regioner, ansvarsfördelningen i respektive medlemsstat och på om det handlar om städer i de gamla eller de nya medlemsstaterna. Dessutom bör man rikta uppmärksamheten på ett annat viktigt kriterium: de skillnader mellan städerna i olika länder som beror på nivån av urbanisering och den ekonomiska nivån i landet.

2.5 Regionkommittén delar kommissionens syn att en allmän förstärkning av städernas handlingsutrymme är en förutsättning för att dessa skall utvecklas framgångsrikt och därmed bidra på ett avgörande sätt till den regionala utvecklingen. För detta måste städerna ha både system och verktyg som gör att de kan reagera på ekonomiska och sociala förändringar och en kritisk massa av finansiella medel som skulle kunna utbetalas som ett övergripande stöd och i samband med vidaredelegering av de olika förvaltningsfunktionerna i enlighet med den nya ERUF-förordningen (artiklarna 36, 41 och 42).

2.6 För att kunna uppnå Lissabonstrategins mål med stora ökningar vad gäller tillväxt och produktivitet är det mycket viktigt att erkänna städernas och stadsområdenas betydelse

genom deras kritiska massa i fråga om befolkning, roll som kompetenscentra för högre utbildning och vetenskap samt förmåga att tillämpa nya upptäckter i industriell skala, anser kommittén. Sammanhållningspolitiken bör därför ha en stadsdimension som tar vara på den potential som städerna har som motorer för innovation och kunskapsekonomin.

2.7 När det handlar om att förbättra ramvillkoren för affärsverksamhet och innovation vill Regionkommittén framför allt peka på att städer bara kan utöva dessa viktiga styrfunktioner i de fall där de har de finansiella resurser som krävs för detta. Detta gäller naturligtvis för alla nämnda åtgärdsområden.

2.8 Regionkommittén understryker vikten av ett samordnat förfarande med hänsyn till verkligheten i "funktionella regioner" om man vill uppnå hållbara förbättringar genom nämnda riktlinjer. Först genom partnerskapsamarbete över de administrativa gränserna uppstår möjligheter att lösa problem och utnyttja den potential som finns. Detta samarbete, som inte alltid är så enkelt i praktiken, bör främjas med särskilda incitament från EU:s sida, exempelvis till förmån för strategiska utvecklingsprojekt för stora områden. Vi anser att det är speciellt viktigt att upprätta nya samarbetsnät mellan storstadsområden och andra stadsområden samt att förstärka befintliga nät. Ett särskilt omnämmande förtjänar det samarbete som under den innevarande perioden har utvecklats genom Interreg III-initiativet. Detta samarbete kommer att fortsätta under perioden 2007–2013 inom ramen för målet om regionalt samarbete.

2.9 Regionkommittén betonar städernas viktiga roll i kampen mot klimatförändringen genom befolkningens storlek och förmågan att åstadkomma storskaliga förändringar exempelvis när det gäller allmänna kommunikationer och innovativ energianvändning i byggnader. Kommittén föreslår därför att ett miljökrav införs i strukturfondsprogrammen.

2.10 Regionkommittén betonar vikten av att sanera och stadsbyggnadsmässigt utveckla övergiven industrimark och ofentlig mark som ett bidrag till förnyelsen av de befintliga städerna och en minskning av bebyggelsespridningens avarter. För detta behöver städerna stöd från nationell nivå och EU-nivå. För att kunna ta itu med sina speciella problem behöver storstadsområdena och andra stadsområden därför finansiellt EU-stöd via nya program som skall ge nytt liv åt nedgångna stadsområden samt förstärkta initiativ som kan fullfölja de insatser som gjorts inom programmet Urban.

2.11 Regionkommittén är medveten om vikten av en mångfaldspolitik som omfattar alla den offentliga förvaltningens områden. En sådan politik är en absolut förutsättning för att man skall kunna uttömma den specifika potentialen hos personer med utländsk bakgrund, personer som för närvarande fortfarande ofta är en outnyttjad resurs.

2.12 Regionkommittén pekar framför allt på de allmännyttiga tjänsternas betydelse för städernas dragningskraft och för stadssystemens effektivitet. I samband med detta bör man framför allt – som ett uttryck för subsidiaritetsprincipen – ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas frihet att själva välja formen för hur tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse tillhandahålls. Regionkommittén begär att den europeiska rättsliga ramen för detta även i fortsättningen står öppen för möjligheter till egen produktion eller till att interna företag tillhandahåller direkta tjänster. I rättskipningen rörande upphandlings- och bidragsrätten behöver städerna och regionerna större flexibilitet.

2.13 Regionkommittén anser att man inom alla åtgärdsområden bör ta särskild hänsyn till kvinnors, ungdomars och äldre personers behov samt till personer med särskilda behov.

2.14 Kommittén anser att städerna måste bli mer "kvinnovänliga" genom stöd till kvinnligt företagande, åtgärder för att utveckla och stödja kvinnor som chefer och företagsledare inom näringslivet och den offentliga sektorn i städerna genom adekvata närtjänster och välfärdstjänster.

2.15 Regionkommittén föreslår att hälso- och sjukvård ges ett eget avsnitt i dokumentet. Detta tema behandlas visserligen inom ramen för de tre centrala områdena – närbarhet och rörlighet, tillgång till tjänster och inrättningar, naturmiljön och den fysiska miljön. På grund av sin betydelse borde det dock även beaktas explicit i åtgärdsriktlinjerna.

2.16 Regionkommittén betonar framför allt hur viktigt det är att se till att det finns ett heltäckande utbud av barn tillsyn till rimliga priser och med öppettider som motsvarar behoven. Ett sådant utbud gör det möjligt för vårdnadshavarna att förvärvsarbeta, det lägger en viktig grund för barnens fortsatta utbildning, bidrar stort till integrationen av olika kulturer och barn med särskilda behov.

2.17 När det gäller riktlinjerna för åtgärder på området små och medelstora företag och de minsta företagen vill Regionkommittén kritiskt påpeka att man bör gå mycket restriktivt till väga och iakttä stränga kriterier när man förenklar tillgången till finansiering genom att ta på sig deras risker. Kommittén understryker att storleken på stöden till de minsta företagen måste ökas.

2.18 Regionkommittén pekar på att frågan om utbildning och utbildningspolitik måste ses i hela sin bredd – inklusive "livslångt lärande" – inte bara mot bakgrund av effekterna på tillväxten och sysselsättningen, utan även ur aspekten ett socialt och solidariskt samhälle, där framför allt alla människors delaktighet framhävs, inte bara i ekonomin utan i samhället som helhet.

2.19 Regionkommittén är medveten om att områden som vård och omsorg samt sociala tjänster kommer att bli allt

viktigare vartefter andelen äldre personer växer. Dessa förskjutningar inom ålderspyramiden innebär stora utmaningar för städerna i framtiden. De skapar dock även möjligheter till tillväxt och sysselsättning, bl.a. inom vårddyrkena.

2.20 Vi vill framhålla att det stora antalet invandrare i storstadsområden och andra stadsområden inom Europa utgör en betydande utmaning. Men invandrarna innebär samtidigt en ny resurs där de berörda aktörerna bör söka nya tillväxtpotentialer. Därför bör de olika myndigheterna ge impulser till att utnyttja dessa möjligheter.

2.21 Regionkommittén framhäver – framför allt städernas – allt större betydelse som en växande arbetsmarknad, vid sidan om den första (privata) sektorn och den andra (offentliga) sektorn. Regionkommittén anser att man i åtgärdsriktlinjerna explicit måste beakta nödvändigheten av att främja möjligheterna på marknaden för företag inom den sociala ekonomin (den "tredje sektorn"), t.ex. genom tillgång till krediter eller genom statliga garantier.

2.22 Regionkommittén vill framför allt framhäva att skapandet av hållbara arbetstillfällen och bekämpningen av arbetslösheten har central betydelse för EU:s fortsatta utveckling överlag. Endast genom synliga framsteg på detta område kan man vinna (tillbaka) befolkningens acceptans för EU. Städerna är som centrum för strukturomvandlingen särskilt drabbade av arbetslöshetsproblematiken.

2.23 Regionkommittén kräver att medlemsstaterna i sin arbetsmarknadspolitik tar allt större hänsyn till stadsregionernas behov och tillsammans med de städer som samtidigt utgör funktionella arbetsmarknadsregioner utvecklar passande koncept. Institutionella pakter, avtal och överenskommelser för att stämna av den nationella, den regionala och den lokala arbetsmarknadspolitiken mot varandra, som i t.ex. de territoriella sysselsättningspakterna, kan tjäna som bas för detta. Genom dessa pakter stärks kopplingen mellan den ekonomiska politiken, regionalpolitiken och arbetsmarknadspolitiken på stadsnivå. De bör byggas ut ytterligare och ges EU-stöd.

2.24 Regionkommittén håller med kommissionen om att det stora antalet utlänningar som bor i våra städer representerar stora möjligheter. För att vara konkurrenskraftiga måste städerna locka till sig och ge stöd åt människor med mycket varierande kvalifikationer. Invandrare fyller ofta viktiga luckor på arbetsmarknaden. Regionkommittén ställer sig således bakom den rekommendation som kommissionen presenterar i sin senaste rapport om hur övergångsordningarna avseende den fria rörligheten för personer har fungerat, i vilken kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna noga överväger huruvida fortsatta övergångsbestämmelser krävs med hänsyn till situationen på deras arbetsmarknader och till vad som sägs i denna rapport".

2.25 Regionkommittén vill kritiskt påpeka att kvaliteten på de arbetstillfällena som skapas är av avgörande betydelse. Ökad sysselsättning har när allt kommer omkring huvudsakligen varit ett resultat av ett större antal deltidsarbeten och nya former av förvärvsarbete. I enskilda branscher minskar kvaliteten på de arbetstillfällena som bjuds ut. I andra fall motsvarar anställningsvillkoren inte de rättsliga normerna. Dessa sysselsättningsformer räcker ofta inte till för att trygga arbetstagarnas ekonomiska stabilitet och leder på så sätt till ytterligare social utstötning. Den privata sektorn och företagen förväntas erbjuda arbetstillfällena som möjliggör hållbar sysselsättning. Att göra arbetsmarknaden mer flexibel på arbetsmiljöns och den sociala trygghetens bekostnad är inte ett hållbart koncept. Respektive myndigheter bör därför se till att detta inte inträffar.

2.26 Regionkommittén vill framhäva att en grundläggande förutsättning för livskvalitet i städerna är att man arbetar för att förhindra social utslagning och andra problem som detta leder till – från gettobildning till kriminalitet. Myndigheterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt de grupper som löper störst risk för socialt utanförskap. Invandrarnas situation förtjänar ett särskilt omnämnande.

2.27 Regionkommittén betonar att en integrering av gemenskapsinitiativ, i synnerhet Urban och Equal, i nationella och regionala operativa program inte får leda till att den innovativa karaktären hos EU:s program och initiativ blir lidande. Tvärtom finns det inom ramen för den nya samhällningspolitiken skäl att uppmuntra denna innovativa karaktär inom stadsutvecklingsinitiativ och främja en spridning av idéerna och tillämpningen av dem.

2.28 I detta syfte uppmanar kommittén kommissionen att se till att stadsutvecklingsinitiativ som genomförs med utgångspunkt i EU-riktlinjer är jämförbara och att effektiviteten i insatserna skall vara mätbar med avseende på kvalitet och kvantitet, om initiativen har en symbolisk och överförbar prägel som bör behållas även under nästa programperiod.

3. Regionkommitténs rekommendationer

3.1 Regionkommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till den urbana dimensionen i all gemenskapspolitik. För detta krävs det ett tillvägagångssätt där man undersöker, analyserar och beaktar de konkreta problem som finns i städerna och gemenskapspolitikens effekter på städerna. För att detta skall ske verkar det vara nödvändigt att involvera personer i ansvarig ställning från olika institutioner i städerna i alla faser av arbetet med att utforma, genomföra och utvärdera politik och program.

3.2 Regionkommittén pekar på det nödvändiga i att förbättra samordningen av den urbana dimensionen mellan alla

kommissionens avdelningar, framför allt mellan GD Regionalpolitik, GD Miljö, GD Energi och transport, GD Sysselsättning och GD Hälsa och konsumentskydd. Den urbana dimensionen bör ägnas större uppmärksamhet i alla EU-program, både finansiellt och geografiskt.

3.3 Regionkommittén betonar också att det krävs större samordning mellan kommissionen, Europaparlamentet och rådet, så att man kommer fram till en tydligare dagordning för EU:s åtgärder för städerna.

3.4 Regionkommittén rekommenderar kommissionen att stärka den avdelningsövergripande arbetsgruppen genom att involvera experter från städerna och skapa en avdelningsövergripande arbetsgrupp – liknande Europaparlamentets tvärgrupp "Urban-Logement". Vi rekommenderar också att man skapar forum för en regelbunden dialog med städerna om EU-politiken i fråga, på samma sätt som redan skett på miljöområdet.

3.5 Regionkommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avisera en "territoriell dialog" liknande den sociala och civila dialogen, så att de olika myndigheterna i städerna och regionerna och deras nationella och europeiska sammanslutningar kan bidra med sina ståndpunkter i arbetet med att förbereda, förhandla och besluta om politik och åtgärder som rör städerna och regionerna och på så sätt vara med och utforma dessa. Den dialog som kommissionen inledde under 2003⁽¹⁾ med de lokala och regionala myndigheternas sammanslutningar i samarbete med Regionkommittén är bara ett första steg i denna riktning.

3.6 Regionkommittén ställer sig positiv till ett möte på hög nivå inför varje vårtoppmöte inom rådet och medlemsstaterna. Vid detta möte borde vid sidan om dem som medverkar i den "territoriella dialogen" framför allt Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, Regionkommittén och nätverk av städer delta. Regionkommittén föreslår också årliga möten för de ministrar i medlemsstaterna som är ansvariga för politiken rörande städerna. Dessa möten bör föregås av ett sammanträde med företrädare för stadsnätverken och de nationella och europeiska kommunsammanslutningarna som Europeiska kommuners och regioners råd (CEMR). Kommissionens avdelningsövergripande arbetsgrupp bör vid dessa möten regelbundet rapportera om hur långt den kommit i sitt arbete.

3.7 Regionkommittén uppmanar regeringarna i medlemsstaterna att ta allt större hänsyn till den urbana dimensionen i den nationella politiken. De bör framför allt se till att städerna har de finansiella resurser som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter. Dialogen med städerna och deras sammanslutningar bör också fördjupas och ges fast form som formaliserad rådfrågning.

(¹) Meddelande från kommissionen "Dialog med sammanslutningar av regionala och lokala förvaltningar om utformningen av Europeiska unionens politik på olika områden", KOM(2003) 811 av den 19 december 2003.

3.8 Regionkommittén pekar på den centrala betydelsen av forskning och utveckling för att man skall uppnå Lissabonmålen. Regionkommittén anser därför att städernas betydande roll i forskningspolitiken i EG:s sjunde ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration måste ta sig uttryck i en integrering av den urbana dimensionen (urban mainstreaming). Hittills är det bara under miljö och transport som man specifikt tagit hänsyn till den urbana dimensionen. Urbana forskningsaspekter bör dock beaktas inom alla temaområden och alla specifika program. I detta sammanhang är det viktigt med starkare stöd till städernas nätverkssamarbete med respektive högskolor och forskningsinstitut, i form av riktade åtgärder. På detta sätt går det att uppnå synergieffekter för stadsutvecklingen och bredare allmän medvetenhet om forskning och utveckling. En sådan åtgärd skulle t.ex. kunna vara en tävling om titeln "Europeisk vetenskapsstad".

3.9 Det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling bör stärka den roll städerna spelar när det gäller utbyte av information och kunskap, få till stånd en resursfördelning och innovationspolitik, som uppfyller samhällets behov i allmänhet och medborgarnas behov i synnerhet, samt garantera stöd till gränsöverskridande forskning på området stadsutveckling.

3.10 Regionkommittén betonar vikten av subsidiaritet och betydelsen av att de lokala och regionala nivåerna involveras i planeringen och genomförandet av sammanhållningspolitiken. Den decentraliserade förvaltningen av strukturfonderna får inte leda till att sammanhållningspolitiken centraliseras på medlemsstatsnivå.

3.11 Vi uppmanar Europeiska kommissionen att ta hänsyn till proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av bestämmelserna om administration och kontroll av de insatser som görs för städerna.

3.12 Regionkommittén vill se att de lokala myndigheterna i större utsträckning och på ett mer öppet sätt deltar i förberedelsen, utarbetandet och genomförandet av de nationella reformprogrammen, samt att medlemsstaterna inför ett särskilt kapitel i sina årsrapporter till kommissionen, där de beskriver vilka medel som används för att genomföra programmen på lokal nivå.

3.13 Regionkommittén ställer sig positiv till att den urbana dimensionen beaktas i kommissionens förslag till förordningar om strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för 2007–2013.

3.14 Regionkommittén anser att den urbana dimensionen måste förstärkas i de strategiska riktlinjerna för sammanhållningspolitiken för perioden 2007–2013. Det är kommissionen som har till uppgift att se till att den urbana dimensionen faktiskt beaktas, till exempel genom att den urbana dimensionen entydigt fastställs i medlemsstaternas genomföranderapporter och i kommissionens årsrapport, som skall utarbetas enligt artiklarna 27 och 28 i utkastet till en allmän strukturfondsförordning ⁽¹⁾.

3.15 Regionkommittén vill framhålla att de framåtblickande och strategiska åtgärder som de lokala myndigheterna vidtar avseende sysselsättningsproblemen, i huvudsak genom förslag om att skapa alternativa arbetstillfällen inom "de nya sysselsättningsområdena", spelar en grundläggande roll. Av den anledningen rekommenderar vi att man inte bara skall ta hänsyn till stadsdimensionen när man planerar och vidareutvecklar sysselsättningsprogram. Man måste också förse städerna med erforderliga befogenheter, styrinstrument och budgetanslag.

3.16 Regionkommittén ställer sig positiv till de gemensamma initiativen, Jeremie, Jaspers och Jessica, från kommissionen och EIB-gruppen. Lika tillgång till dessa finansieringssystem för alla statliga nivåer är en viktig förutsättning för att de skall lyckas.

3.17 Regionkommittén rekommenderar att man utarbetar, regelbundet uppdaterar och sprider data och analyser som visar på den komplexa verkligheten i städerna och förbättrar möjligheterna att bedöma situationen i städerna. Vi stöder framför allt sådana initiativ som Espon eller Urban Audit.

3.18 Regionkommittén stöder arbetet med att vidareutveckla nätverk mellan städerna för utbyte av erfarenheter och bästa praxis. I samband med detta bör man bygga vidare på befintliga nätverk, t.ex. Urbact med pilotprojektet "European Urban Knowledge Network", de interregionala urbana samarbetsprioriteringarna, Eurocities m.m. Härvid bör även initiativ från olika sammanslutningar på nationell och europeisk nivå som företräder städernas intressen beaktas.

3.19 Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att begära av de medlemsstater som erhåller stöd från Sammanhållningsfonden att använda en betydande del av sitt stöd till olika projekt som rör hållbara stadstransporter.

Bryssel den 26 april 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

⁽¹⁾ Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska fonden för landsbygdsutveckling, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM(2004) 492 av den 14 juli 2004).